Fakulta aplikovaných věd Západočeská univerzita v Plzni

Překladač vlastního jazyka

KIV/FJP

Martin Brožek A20B0116P Jaroslav Hrubý A21N0046P

Obsah

1	Zadání	1
2	Vlastnosti jazyka	3
3	Popis implementace 3.1 Gramatika	4
4	Závěr	7

Zadání

Cílem práce je vytvoření překladače zvoleného jazyka. Je možné inspirovat se jazykem PL/0, vybrat si podmnožinu nějakého existujícího jazyka nebo si navrhnout jazyk zcela vlastní. Dále je také potřeba zvolit si pro jakou architekturu bude jazyk překládán (doporučeny jsou instrukce PL/0, ale je možné zvolit jakoukoliv instrukční sadu pro kterou budete mít interpret).

Jazyk musí mít minimálně následující konstrukce:

- definice celočíselných proměnných
- definice celočíselných konstant
- přiřazení
- základní aritmetiku a logiku (+, -, *, /, AND, OR, negace a závorky, operátory pro porovnání čísel)
- cyklus (libovolný)
- jednoduchou podmínku (if bez else)
- definice podprogramu (procedura, funkce, metoda) a jeho volání

Dále je možnost jazyk doplnit o některé z následujících rozšíření:

Jednoduchá rozšíření (1 bod):

- každý další typ cyklu (for, do .. while, while .. do, repeat .. unitl, foreach pro pole)
- else větev
- datový typ boolean a logické operace s ním
- datový typ real (s celočíselnými instrukcemi)
- datový typ string (s operátory pro spojování řetězců)
- rozvětvená podmínka (switch, case)
- násobné přiřazení (a = b = c = d = 3;)
- podmíněné přiřazení / ternární operátor (min = (a ; b) ? a : b;)
- paralelní přiřazení (a, b, c, d = 1, 2, 3, 4;)
- příkazy pro vstup a výstup (read, write potřebuje vhodné instrukce které bude možné využít)

Složitěší rozšíření (2 body):

- příkaz GOTO (pozor na vzdálené skoky)
- datový typ ratio (s celočíselnými instrukcemi)
- složený datový typ (Record)
- pole a práce s jeho prvky
- operátor pro porovnání řetězců
- parametry předávané hodnotou
- návratová hodnota podprogramu
- objekty bez polymorfismu
- anonymní vnitřní funkce (lambda výrazy)

Rozšíření vyžadující složitější instrukční sadu než má PL/0 (3 body):

- dynamicky přiřazovaná paměť práce s ukazateli
- parametry předávané odkazem
- objektové konstrukce s polymorfním chováním
- instanceof operátor
- anonymní vnitřní funkce (lambda výrazy) které lze předat jako parametr
- mechanismus zpracování výjimek

Vlastnosti jazyka

Náš jazyk dostal pracovní název AdAs. Jeho překladač jsme se rozhodli implementovat v programovacím jazyce Java za pomocí nástroje ANTLR, který dokáže na základě definované vstupní gramatiky vytvořit lexikální, syntaktický nebo sémantický analyzátor. Cílovou platformou našeho jazyka je PL/θ , respektive její instrukční sada.

Zvolená rozšíření pro náš jazyk jsou:

- další typ cyklu while, do-while, for-each
- else větev
- datový typ boolean a logické operace s ním
- rozvětvená podmínka (switch, case)
- pole a práce s jeho prvky
- parametry předávané hodnotou
- návratová hodnota podprogramu

Ze zadání a námi zvolených rozšíření vyplývá, že jazyk bude umět pracovat s proměnnými datového typu boolean (pravdivostní hodnota) a int (celé číslo). Mezi těmito typy bude implicitní konverze. Pokud je číselná hodnota různá od 0, je při jakémkoliv použití v roli pravdivostní hodnoty převedena na hodnotu true. Pro volání funkcí, aritmetické a logické operace jsme se rozhodli využít prefixovou notaci, viz sekce Jazykové konstrukce.

Popis implementace

3.1 Gramatika

Jak bylo již zmíněno, vstupem nástroje ANTLR je definovaná gramatika. Tato gramatika musí být napsána v rozvinuté Backusově–Naurově formě (EBNF). Takto napsaná gramatika pak určuje jazyk a na výstupu vytváří zdrojový kód, který umí daný jazyk rozpoznávat. Naše gramatika je uvedena klíčovým pravidlem program. Toto vrcholové pravidlo obsahuje veškerá další pravidla pro definici funkcí, podmínek, cyklů, proměnných nebo volání již definovaných funkcí. Každá funkce musí být definována před jejím zavoláním jinde v programu. Gramatika dále vynucuje přítomnost hlavní funkce, která nese název main.

3.2 Jazykové konstrukce

V našem jazyce lze vytvářet následující konstrukce:

• definice funkce

```
function <návratová_hodnota> <název_funkce>(<parametry>) {
    <tělo_funkce>
    }
    volání funkce
    (<název_funkce>, <parametry>);
    definice proměnné
    <název_proměnné> <datový_typ>;
```

```
• definice konstanty
 const <název_konstanty> <datový_typ>;
• definice proměnné pole
 <název_proměnné>[<velikost_pole>] <datový_typ>;
• přiřazení
 <název_proměnné> = <hodnota>;
 <název_pole>[<index>] = <hodnota>;
• aritmetické operace
 (+, a, b)
 (-, a, b)
 (*, a, b)
 (/, a, b)
• logické operace
 (AND, a, b)
 (OR, a, b)
 (!, a)
• cykly
 while (<podminka>) { <telo> }
 do { <tělo> } while (<podmínka>)
 for <identifikátor> in <identifikátor_pole> { <tělo> }
```

for <identifikátor> in init | identifikátor> { <tělo> }

podmínky

```
if (<podminka>) { <telo> } else { <telo> }

switch (<identifikator>) {
  case <hodnota>: { <telo> }
  default: { <telo> }
}
```

3.3 Průběh překladu

Před začátkem samotného překladu zkontrolujeme předané parametry. Pro bezchybný průběh překladu jsou zapotřebí dva vstupní parametry. Prvním parametrem je název vstupního souboru, kde se nachází zdrojový kód v našem programovacím jazyce AdAs. Druhým parametrem je pak výstupní soubor, kam budou zapsány výsledné instrukce PL/0.

Po ověření správnosti parametrů jsou inicializovány potřebné struktury a spuštěn překlad. Samotný překlad má dvě pomyslné fáze. V první fázi procházíme syntaktický strom, jež nám zprostředkuje nástroj ANTLR. Při procházení se celý program plní do námi připravených objektů, které reflektují gramatiku jazyka. V této fázi navíc kontrolujeme všechny nevalidní stavy, které by mohli být zapříčiněny chybou ve zdrojovém kódu, například přístup za hranice pole. Po kontrole zdrojového kódu a naplnění objektů může překladač přejít do druhé pomyslné fáze. Tou je zápis instrukcí PL/θ podle nalezených jazykových konstrukcí ve vstupním zdrojovém kódu. Po úspěšném překladu jsou všechny instrukce zapsány do výstupního souboru.

Závěr

Výsledkem naší semestrální práce je funkční překladač pro náš programovací jazyk AdAs. V tomto jazyce lze pohodlně vytvářet jednoduché jazykové konstrukce, provádět aritmetické či logické operace nebo definovat vlastní funkce, které lze následně i volat. Díky této semestrální práci jsme se blíže seznámili s problematikou překladačů a vyzkoušeli si práci s nástrojem ANTLR. V neposlední řadě jsme se naučili, jak funguje nízkoúrovňový jazyk PL/0.